WYMAGANIA EDUKACYJNE Z JĘZYKA POLSKIEGO DLA KLASY 7

Obszar / wymagania	1 – niedostateczny	2 – dopuszczający	3 – dostateczny	4 – dobry	5 – bardzo dobry	6 – celujący
KSZTAŁCENIE LITERACKIE I KULTUROWE – SŁUCHANIE	Nie rozumie podstawowych komunikatów i poleceń, nie koncentruje się na wypowiedzi, nie potrafi wskazać jej tematu ani najważniejszych informacji.	Słucha wypowiedzi nauczyciela i innych uczniów; rozumie proste polecenia; potrafi poprosić o powtórzenie; wskazuje najważniejsze treści wysłuchanego tekstu; rozpoznaje informacje i podstawowe emocje mówiącego.	Świadomie uczestniczy w sytuacji komunikacyjnej; reaguje na wypowiedzi innych, prosząc o wyjaśnienie lub uzupełnienie; określa temat wysłuchanego tekstu; wybiera potrzebne informacje; rozpoznaje wypowiedzi informacyjne oraz komizm, ironię i kpinę.	Rozpoznaje intencję nadawcy; analizuje sposób przekazania informacji; dostrzega sugestię, aluzję i manipulację; rozpoznaje środki artystyczne w nagraniach recytacji i wypowiedziach ustnych.	Ocenia sposób zaprezentowania tekstu poetyckiego lub prozatorskiego; dostrzega wpływ głosu, intonacji, tempa, akcentu i innych środków na odbiór tekstu.	Aktywnie wykorzystuje informacje usłyszane w nowych sytuacjach; trafnie analizuje intencje i sposób oddziaływania wypowiedzi; samodzielnie wyciąga wnioski i twórczo wykorzystuje zdobyte informacje.
CZYTANIE – odbiór tekstu	Nie rozumie podstawowego sensu czytanego tekstu; nie potrafi odnaleźć najważniejszych informacji ani określić tematu utworu.	Czyta teksty współczesne i dawne; określa ich temat; z pomocą nauczyciela rozpoznaje problematykę; odczytuje sens dosłowny; wskazuje nadawcę i odbiorcę; odnajduje podstawowe informacje; rozróżnia fakt i opinię oraz fikcję i rzeczywistość.	Podejmuje samodzielną próbę odczytania sensu przenośnego; określa problem utworu i odnosi się do niego; rozpoznaje elementy świata przedstawionego; odróżnia realizm od fantastyki; rozpoznaje cechy poznanych gatunków; korzysta z przypisów, indeksu i	Płynnie czyta teksty, respektując interpunkcję, akcent i intonację; interpretuje sens przenośny; określa funkcję tekstu i tytułu; wyjaśnia motywy postępowania bohaterów; dostrzega manipulację; analizuje funkcję środków	Odczytuje tekst na poziomie przenośnym i symbolicznym; interpretuje znaczenie symboli i alegorii; ocenia postawy bohaterów, uwzględniając ich motywacje oraz wartości moralne; analizuje sposoby oddziaływania	Samodzielnie, krytycznie i wielopoziomowo interpretuje teksty literackie oraz inne teksty kultury; wykorzystuje konteksty historyczne, biograficzne, kulturowe i społeczne; selekcjonuje i praktycznie

Obszar / wymagania	1 – niedostateczny	2 – dopuszczający	3 – dostateczny	4 – dobry	5 – bardzo dobry	6 – celujący
			innych źródeł.	artystycznych i elementów świata przedstawionego; porównuje informacje z różnych tekstów.	tekstu na odbiorcę; uzasadnia przynależność gatunkową utworu.	wykorzystuje informacje z tekstów literackich, naukowych i publicystycznych; formułuje własne, pogłębione wnioski.
LIRYKA	Nie rozpoznaje wiersza jako utworu lirycznego i nie potrafi wskazać podstawowych elementów jego budowy.	Zna podstawowe cechy liryki; rozpoznaje podmiot liryczny i odróżnia go od autora; wskazuje obrazy poetyckie; zna pojęcia: pieśń, tren, neologizm, inwokacja; rozpoznaje podstawowe środki artystyczne.	Rozpoznaje cechy liryki w analizowanym utworze; charakteryzuje osobę mówiącą; rozpoznaje pieśń, hymn i inne poznane gatunki; wyodrębnia obrazy poetyckie i wskazuje podstawowe środki stylistyczne.	Wyjaśnia funkcję środków artystycznych; interpretuje obrazy poetyckie; analizuje sposób kreowania podmiotu lirycznego i uzasadnia przynależność utworu do określonego gatunku.	Odczytuje sensy przenośne i symboliczne; interpretuje funkcję symbolu, alegorii i innych środków stylistycznych; podczas głośnego czytania uwzględnia budowę wersyfikacyjną i rytm utworu.	Samodzielnie i oryginalnie interpretuje utwory liryczne na różnych poziomach znaczeń; dostrzega zależności między formą, językiem i przesłaniem utworu oraz wykorzystuje różne konteksty.
EPIKA	Nie rozpoznaje podstawowych elementów utworu epickiego i nie potrafi wskazać bohatera, narratora ani wydarzeń.	Zna cechy epiki; wymienia podstawowe składniki świata przedstawionego; odróżnia fikcję literacką od rzeczywistości; rozpoznaje narrację pierwszo- i trzecioosobową;	Rozpoznaje cechy noweli, powieści, opowiadania, przypowieści, bajki i ballady; analizuje elementy świata przedstawionego; rozumie znaczenie realizmu i fantastyki; wskazuje różne	Analizuje funkcję elementów świata przedstawionego; wyjaśnia motywacje bohaterów; uzasadnia przynależność utworu do określonego gatunku; dostrzega związki między sposobem	Pogłębienie interpretuje utwory epickie; ocenia zachowania bohaterów, uwzględniając ich motywacje i system wartości; wykorzystuje konteksty w	Samodzielnie i krytycznie interpretuje utwory epickie; łączy analizę formy, treści, języka i kontekstu; formułuje własne, pogłębione sądy interpretacyjne.

Obszar / wymagania	1 – niedostateczny	2 – dopuszczający	3 – dostateczny	4 – dobry	5 – bardzo dobry	6 – celujący
		wskazuje fragmenty opowiadania i opisu; zna podstawowe gatunki epickie.	motywy działania bohaterów.	narracji a konstrukcją utworu.	interpretacji; analizuje znaczenie symboli i zabiegów narracyjnych.	
DRAMAT I GATUNKI LITERACKIE	Nie rozpoznaje dramatu ani podstawowych elementów jego budowy.	Odróżnia dramat od innych rodzajów literackich; wskazuje akt, scenę, tekst główny, didaskalia, monolog i dialog; rozpoznaje balladę jako gatunek łączący cechy różnych rodzajów literackich; wskazuje podstawowe cechy tragizmu i komizmu.	Rozpoznaje cechy dramatu w tekście; wskazuje elementy charakterystyczne dla różnych gatunków; rozpoznaje cechy ballady, bajki i poznanych gatunków poetyckich; dostrzega elementy tragiczne i komiczne.	Uzasadnia przynależność utworu do gatunku; analizuje funkcję elementów dramatu; wskazuje w balladzie cechy liryki, epiki i dramatu; wyjaśnia rolę komizmu i tragizmu.	Pogłębione interpretuje dramat i inne gatunki; analizuje funkcję zabiegów kompozycyjnych, językowych i teatralnych; dostrzega różne sposoby oddziaływania utworu na odbiorcę.	Samodzielnie dokonuje pogłębionej analizy gatunkowej i interpretacyjnej; dostrzega związki między formą dramatu, jego warstwą językową i znaczeniem.
ODBIÓR INNYCH TEKSTÓW KULTURY	Nie potrafi rozpoznać podstawowych informacji zawartych w obrazie, plakacie, grafice, filmie czy innym tekście kultury.	Odczytuje dzieło sztuki na poziomie podstawowym; wskazuje temat; dostrzega symbole i alegorie z pomocą nauczyciela; zauważa związki między literaturą a innymi tekstami kultury.	Analizuje symbole i alegorie; dostrzega funkcję środków pozajęzykowych w teatrze i filmie; porównuje dzieło literackie z innym tekstem kultury; wyszukuje informacje w tekstach popularnonaukowych, naukowych i publicystycznych.	Interpretuje obraz, plakat, grafikę, fotografię lub inne dzieło; określa ich funkcję; odczytuje znaczenia przenośne i symboliczne; porównuje informacje z różnych źródeł.	Pogłębione interpretuje dzieła sztuki; określa funkcję symboli, alegorii i środków artystycznych; świadomie wykorzystuje konteksty kulturowe, historyczne i społeczne.	Samodzielnie i krytycznie interpretuje różnorodne teksty kultury; łączy je ze sobą, dostrzega wielopoziomowe znaczenia i przedstawia oryginalne wnioski.

Obszar / wymagania	1 – niedostateczny	2 – dopuszczający	3 – dostateczny	4 – dobry	5 – bardzo dobry	6 – celujący
TWORZENIE WYPOWIEDZI – PLANOWANIE I KOMPOZYCJA	Nie potrafi zbudować wypowiedzi zgodnej z tematem ani uporządkować jej treści.	Tworzy prosty plan dłuższej wypowiedzi; sporządza notatkę; buduje wypowiedź z początkiem, rozwinięciem i zakończeniem; stosuje podstawowy podział na akapity.	Tworzy spójną, logiczną wypowiedź; zachowuje trójdzielną kompozycję; właściwie stosuje akapity; dba o nawiązania między częściami tekstu; przygotowuje wypowiedź zgodną z tematem.	Buduje funkcjonalną kompozycję; świadomie porządkuje argumenty i przykłady; zachowuje spójność tekstu; odpowiednio dostosowuje formę wypowiedzi do celu i odbiorcy.	Tworzy przejrzyste, logiczne i spójne teksty o zróżnicowanej kompozycji; świadomie wykorzystuje bogate słownictwo i różnorodne środki stylistyczne.	Tworzy oryginalne, przemyślane i samodzielne wypowiedzi; sprawnie buduje dłuższe formy, zachowując logikę, spójność i wysoką kulturę języka.
MÓWIENIE I KOMUNIKACJA	Nie potrafi samodzielnie wypowiedzieć się na temat; nie respektuje podstawowych zasad komunikacji.	Wypowiada się na podany temat; wyraża własne zdanie i podejmuje próbę jego uzasadnienia; wygłasza krótki monolog; próbuje uczestniczyć w dyskusji i przemówieniu; przygotowuje wywiad.	Wypowiada się logicznie i na temat; przedstawia argumenty; stosuje zasady etykiety językowej; rozróżnia język oficjalny i nieoficjalny; uczestniczy w dyskusji z zachowaniem kultury; dostrzega brutalność słowną, kłamstwo i manipulację.	Płynnie przedstawia własne stanowisko; dobiera język do odbiorcy i sytuacji; aktywnie uczestniczy w dyskusji; rzeczowo argumentuje; reaguje na manipulację i agresję słowną z zachowaniem kultury.	Buduje przekonujące wypowiedzi; świadomie stosuje środki retoryczne; rozwija argumentację, nawiązuje do wypowiedzi innych i podejmuje próby moderowania dyskusji; swobodnie dostosowuje styl do sytuacji.	Samodzielnie prowadzi dyskusję lub pełni rolę przewodniczącego; rzeczowo przedstawia stanowisko i wnioski; potrafi przekonująco argumentować i reagować na różne stanowiska; prezentuje wysoki poziom kultury wypowiedzi.
ARGUMENTOWANIE I RETORYKA	Nie potrafi sformułować stanowiska ani	Z pomocą nauczyciela formułuje tezę lub hipotezę; podaje	Buduje rozprawkę z tezą lub hipotezą; dobiera argumenty i	Formułuje rzeczowe argumenty, trafnie dobiera przykłady i	Buduje logiczny wywód argumentacyjny;	Samodzielnie konstruuje rozbudowane,

Obszar / wymagania	1 – niedostateczny	2 – dopuszczający	3 – dostateczny	4 – dobry	5 – bardzo dobry	6 – celujący
	podać argumentu.	proste argumenty i przykłady; wyraża własne zdanie.	przykłady; wyciąga wnioski; uzasadnia własne stanowisko.	odwołania do literatury; potrafi polemizować ze stanowiskiem innych.	wykorzystuje konteksty literackie i kulturowe; świadomie stosuje środki retoryczne; przekonująco uzasadnia swoje stanowisko.	oryginalne wypowiedzi argumentacyjne; uwzględnia różne perspektywy i konteksty; przedstawia argumentację pogłębioną, logiczną i popartą trafnymi przykładami.
FORMY WYPOWIEDZI PISEMNEJ	Nie potrafi stworzyć wypowiedzi zgodnej z tematem i podstawową formą.	Pisze opowiadanie odtwórcze i twórcze; stosuje dialog; opisuje i charakteryzuje bohaterów; pisze prostą wypowiedź argumentacyjną; sporządza notatkę; streszcza i parafrazuje tekst; opisuje dzieło malarskie.	Redaguje rozprawkę, wywiad, opowiadanie, charakterystykę, opis i notatkę; zachowuje właściwą kompozycję; stosuje akapity i cytaty; poprawnie streszcza i parafrazuje.	Sprawnie tworzy różne formy wypowiedzi; wykorzystuje mowę zależną i niezależną; rozwija opis, charakterystykę i opowiadanie; w rozprawce wykorzystuje właściwie dobrane argumenty i konteksty literackie.	Posługuje się bogatym i zróżnicowanym słownictwem; tworzy opowiadania z dialogiem i monologiem, charakterystyki, opisy, recenzje, notatki, listy, dzienniki, pamiętniki i pisma użytkowe; redaguje, przemówienie, rozprawkę z tezą lub hipotezą.	Tworzy oryginalne i samodzielne teksty; swobodnie posługuje się różnymi formami wypowiedzi; tworzy rozbudowane przemówienie, rozprawki, również z hipotezą; podejmuje własną twórczość literacką.
CZYTANIE I TWORZENIE	Nie potrafi odnaleźć	Wyszukuje podstawowe	Samodzielnie wyszukuje informacje;	Porównuje informacje z różnych	Krytycznie analizuje	Samodzielnie selekcjonuje,

Obszar / wymagania	1 – niedostateczny	2 – dopuszczający	3 – dostateczny	4 – dobry	5 – bardzo dobry	6 – celujący
TEKSTÓW INFORMACYJNYCH, PUBLICYSTYCZNYCH I NAUKOWYCH	podstawowych informacji w tekście.	informacje w tekście popularnonaukowym, naukowym i publicystycznym; korzysta ze spisu treści; rozpoznaje wywiad i artykuł; z pomocą nauczyciela korzysta ze źródeł.	korzysta z indeksu i przypisów; sporządza prosty przypis; rozpoznaje podstawowe gatunki dziennikarskie i ich cechy.	źródeł; rozpoznaje cechy publicystyki; selekcjonuje informacje i wykorzystuje je w wypowiedzi; sprawnie korzysta z różnych źródeł.	informacje; ocenia ich przydatność i wiarygodność; świadomie wykorzystuje materiały z różnych źródeł przy tworzeniu własnych wypowiedzi.	interpretuje i twórczo wykorzystuje informacje z różnorodnych źródeł; potrafi krytycznie ocenić przekaz i zastosować go w nowej sytuacji.
KONTEKSTY, WARTOŚCI I INTERPRETACJA	Nie dostrzega podstawowych wartości i problemów przedstawionych w utworze.	Rozpoznaje podstawowe wartości, np. przyjaźń, wierność, patriotyzm; wskazuje motywy działań bohaterów; z pomocą odnosi utwór do prostych kontekstów.	Określa problematykę utworu i odnosi się do niej; nazywa motywy postępowania bohaterów; wykorzystuje podstawowe konteksty; dostrzega wartości uniwersalne.	Wyjaśnia motywy zachowania bohaterów; ocenia ich postawy; wykorzystuje kontekst historyczny, biograficzny, kulturowy lub społeczny; interpretuje związki między tekstami.	Pogłębione analizuje problemy egzystencjalne i moralne; ocenia postawy bohaterów z różnych perspektyw; świadomie wykorzystuje konteksty i wartości uniwersalne.	Samodzielnie dokonuje wieloaspektowej interpretacji; krytycznie ocenia przedstawione wartości, postawy i problemy; łączy różne konteksty i formułuje własne, dojrzałe wnioski.
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – FONETYKA	Nie rozróżnia głoski i litery; nie rozpoznaje podstawowych typów głosek.	Rozróżnia głoskę i literę; rozpoznaje samogłoski i spółgłoski oraz głoski dźwięczne, bezdźwięczne, ustne i nosowe; dostrzega	Stosuje podstawową wiedzę fonetyczną w analizie i zapisie wyrazów; rozpoznaje rozbieżności między mową a pismem.	Analizuje zjawiska fonetyczne w wyrazach i tekstach; wykorzystuje wiedzę fonetyczną podczas poprawiania własnych	Świadomie wykorzystuje wiedzę fonetyczną w analizie języka i poprawności wypowiedzi; wyjaśnia	Samodzielnie poszerza wiedzę fonetyczną i wykorzystuje ją do pogłębionej analizy języka oraz świadomego

Obszar / wymagania	1 – niedostateczny	2 – dopuszczający	3 – dostateczny	4 – dobry	5 – bardzo dobry	6 – celujący
		różnice między wymową a zapisem.		wypowiedzi.	występujące zjawiska.	kształtowania wypowiedzi.
SŁOWOTWÓRSTWO I SŁOWNICTWO	Nie rozpoznaje podstawowych zależności między wyrazami.	Rozpoznaje wyraz podstawowy i pochodny, rdzeń, formant i rodzinę wyrazów; odróżnia wyrazy pokrewne od bliskoznacznych; zna synonimy i homonimy; rozumie znaczenie podstawowych frazeologizmów.	Stosuje wiedzę słowotwórczą i słownikową w tworzonych tekstach; rozpoznaje funkcje formantów; wzbogaca wypowiedzi przysłowiami, powiedzeniami i frazeologizmami.	Analizuje budowę słowotwórczą wyrazów; określa funkcje formantów; świadomie dobiera słownictwo do sytuacji i celu wypowiedzi.	Świadomie wykorzystuje bogaty zasób słownictwa i różnorodne środki językowe; analizuje ich funkcję stylistyczną w tekstach kultury.	Samodzielnie rozwija zasób słownictwa; wykorzystuje wiedzę słowotwórczą i leksykalną w sposób twórczy; świadomie kształtuje styl własnych wypowiedzi.
FLEKSJA	Nie rozpoznaje podstawowych części mowy i nie stosuje poprawnie ich form.	Rozpoznaje imiesłowy; zna zasady ich tworzenia i odmiany; stosuje podstawową wiedzę o częściach mowy, m.in. w zapisie partykuły „nie”.	Poprawnie stosuje wiedzę fleksyjną w tworzonych wypowiedziach; rozpoznaje i poprawnie wykorzystuje poznane formy gramatyczne.	Analizuje formy gramatyczne i poprawia błędy fleksyjne; świadomie wykorzystuje wiedzę o odmianie wyrazów.	Sprawnie wykorzystuje wiedzę fleksyjną do świadomego kształtowania stylu i poprawności własnych tekstów.	Samodzielnie poszerza wiedzę fleksyjną i twórczo wykorzystuje ją w analizie oraz tworzeniu wypowiedzi.
SKŁADNIA	Nie rozpoznaje podstawowych typów wypowiedzeń i nie potrafi zbudować poprawnego zdania.	Rozpoznaje budowę wypowiedzenia pojedynczego i złożonego; z pomocą przekształca zdania pojedyncze w złożone i odwrotnie; rozpoznaje imiesłowowy	Samodzielnie dokonuje podstawowych przekształceń składniowych; zamienia imiesłowowy równoważnik na zdanie złożone i odwrotnie;	Analizuje budowę zdań i świadomie stosuje różne konstrukcje składniowe; wykorzystuje mowę zależną i niezależną do dynamizowania	Sprawnie wykorzystuje różnorodne konstrukcje składniowe w celu kształtowania stylu i funkcji tekstu; poprawia	Samodzielnie i twórczo wykorzystuje wiedzę składniową; analizuje wpływ budowy zdań na znaczenie, rytm i styl wypowiedzi.

Obszar / wymagania	1 – niedostateczny	2 – dopuszczający	3 – dostateczny	4 – dobry	5 – bardzo dobry	6 – celujący
		równoważnik zdania; zna podstawy mowy zależnej i niezależnej.	przekształca mowę zależną w niezależną i odwrotnie.	wypowiedzi.	błędy składniowe.	
KULTURA JĘZYKA I KOMUNIKACJA	Nie przestrzega podstawowych zasad komunikacji językowej; popełnia liczne błędy uniemożliwiające zrozumienie wypowiedzi.	Wie, czym jest błąd językowy; stara się mówić i pisać poprawnie; zna podstawowe zasady etykiety językowej.	Rozpoznaje i poprawia podstawowe błędy językowe; stosuje zasady kultury wypowiedzi; dostosowuje język do sytuacji oficjalnej i nieoficjalnej.	Dokonuje korekty własnego tekstu; świadomie dobiera środki językowe do odbiorcy, celu i sytuacji; rozpoznaje brutalność słowną, kłamstwo i manipulację.	Świadomie kształtuje styl wypowiedzi; analizuje język tekstów kultury, reklam, plakatów czy piosenek; dostrzega funkcję zastosowanych środków językowych.	Samodzielnie analizuje język i jego funkcje; odczytuje znaczenia przenośne i symboliczne wynikające ze świadomego kształtowania wypowiedzi; twórczo wykorzystuje wiedzę językową.
ORTOGRAFIA I INTERPUNKCJA	Nie zna podstawowych zasad ortograficznych i interpunkcyjnych; liczne błędy utrudniają odbiór tekstu.	Stara się stosować poznane zasady ortograficzne i interpunkcyjne; z pomocą poprawia błędy; dba o czytelność zapisu.	Zachowuje podstawową poprawność ortograficzną i interpunkcyjną; potrafi znaleźć i poprawić część własnych błędów.	Samodzielnie dokonuje korekty tekstu; stosuje poznane zasady i dba o poprawny zapis.	Pisze poprawnie pod względem ortograficznym i interpunkcyjnym; samodzielnie kontroluje zapis i dokonuje korekty.	Wykazuje szczególną dbałość o bezbłędny zapis; samodzielnie kontroluje poprawność tekstu i potrafi wyjaśnić zastosowane zasady.
RECYTACJA I INTERPRETACJA GŁOSOWA	Nie podejmuje próby poprawnego odczytania lub wygłoszenia tekstu.	Wygłasza z pamięci krótki tekst poetycki; podejmuje próbę właściwego akcentowania i intonowania.	Recytuje tekst z zachowaniem podstawowych zasad wymowy, akcentu i intonacji.	Interpretuje głosowo tekst, wykorzystując właściwe tempo, akcent, pauzę i intonację.	Świadomie interpretuje tekst, uwzględniając jego budowę wersyfikacyjną, środki stylistyczne i funkcję pauz, także przy przerzutniach.	Twórczo i przekonująco interpretuje głosowo tekst; świadomie wykorzystuje wszystkie środki głosowe do wydobycia jego znaczeń i walorów

Obszar / wymagania	1 – niedostateczny	2 – dopuszczający	3 – dostateczny	4 – dobry	5 – bardzo dobry	6 – celujący
						artystycznych.
SAMOKSZTAŁCENIE I PRACA Z INFORMACJĄ	Nie podejmuje samodzielnej pracy z tekstem ani źródłami.	Korzysta ze spisu treści, przypisów i podstawowych źródeł z pomocą nauczyciela; wyszukuje proste informacje.	Samodzielnie korzysta z różnych źródeł; wyszukuje, porządkuje i zapisuje informacje; sporządza prosty przypis i notatkę.	Porównuje informacje pochodzące z różnych źródeł; selekcjonuje je i wykorzystuje w swoich wypowiedziach.	Krytycznie ocenia informacje i ich przydatność; sprawnie korzysta z różnorodnych źródeł i wykorzystuje je w pracy polonistycznej.	Samodzielnie rozwija zainteresowania polonistyczne, poszerza wiedzę, wyszukuje i krytycznie opracowuje informacje; wykorzystuje je w nowych sytuacjach i własnych projektach.
PROJEKTY I WSPÓŁPRACA	Nie podejmuje współpracy i nie wykonuje powierzonych zadań.	Z pomocą uczestniczy w prostym zadaniu grupowym; wykonuje przydzieloną część pracy.	Współpracuje w grupie, wykonuje swoje zadanie i prezentuje jego rezultat; uczestniczy w projektach związanych z tekstami kultury.	Aktywnie współpracuje, dzieli się zadaniami i odpowiedzialnością; prezentuje efekty pracy i wykorzystuje różne formy przekazu.	Samodzielnie organizuje część pracy zespołu; twórczo wykorzystuje wiedzę polonistyczną i różne teksty kultury w projektach.	Inicjuje i współtworzy wartościowe projekty; samodzielnie poszukuje informacji, łączy różne dziedziny kultury i prezentuje oryginalne rezultaty pracy.

Przy ustalaniu rocznej oceny klasyfikacyjnej nauczyciel **może** uwzględnić systematyczne wykonywanie przez ucznia nieobowiązkowych pisemnych prac domowych jako jeden z elementów przemawiających za ustaleniem oceny wyższej, jeżeli osiągniecia edukacyjne ucznia odpowiadają wymaganiom na tę ocenę.

Za systematyczne wykonywanie prac domowych uznaje się co najmniej 80 % zadanych prac, w wyznaczonych terminach, samodzielne, zgodnie z poleceniem nauczyciela i z należytą starannością.

Wykonanie pojedynczych prac lub mniejszej niż wymagane 80% liczby prac nie jest uznawane za systematyczność w ich realizacji.

Nauczyciel sprawdza każdą wykonaną pracę i przekazuje uczniowi informację zwrotną. W dzienniku odnotowuje się datę wykonania pracy. Wpisanie daty oznacza, że praca została wykonana zgodnie z wymaganiami określonymi przez nauczyciela.

Samo spełnienie kryterium systematycznego wykonywania prac domowych nie powoduje automatycznego podwyższenia rocznej oceny klasyfikacyjnej.

W zakresie lektur obowiązkowych i uzupełniających omawianych w danej klasie uczeń na odpowiednim dla uzyskania danej oceny poziomie wykazuje się znajomością treści utworów, rozpoznaje i charakteryzuje ich problematykę, bohaterów, wydarzenia i motywy, analizuje i interpretuje teksty, odwołuje się do nich w wypowiedziach ustnych i pisemnych oraz wykorzystuje wiedzę o lekturach do formułowania argumentów i wniosków.